

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010462
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513010462.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti obžalovanému Y. J., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom W., B. XX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. novembra 2015, prejednal odvolanie obžalovaného Y. J. proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/182/2013, zo dňa 08. apríla 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/182/2013 zo dňa 07. mája 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného Y. J. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/182/2013 zo dňa 08. apríla 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/182/2013 zo dňa 07.05.2014 bol obžalovaný Y. J. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. na skutkovom základe, že dňa 15.08.2013 v čase o 16.10 hod. v Myjave na Brezovskej ulici po ceste č. II/499 a následne po ceste č. III/499021 viedol osobné motorové vozidlo zn. O. J. EČ: W. napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T/57/2012 zo dňa 30.03.2012 s právoplatnosťou dňa 19.06.2012 uložený trest zákazu činnosti, spočívajúci vo vedení motorových vozidiel po dobu 6 rokov a trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 1T/108/2013 zo dňa 11.07.2013 s právoplatnosťou dňa 08.08.2013 uložený trest zákazu činnosti, spočívajúci vo vedení motorových vozidiel po dobu 3 rokov a 6 mesiacov. Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. h/ Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák. a § 49 ods. 2 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. okresný súd zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.10.2013, sp.zn. 0T/199/2013, doručený obžalovanému dňa 14.10.2013, právoplatný dňa 14.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 44 Tr.zák. súd upustil od uloženia ďalšieho trestu zákazu činnosti podľa § 43 Tr.zák.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom o treste a následne odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

Obhajca v úvode odôvodnenia odvolania poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj na zistenia okresného súdu vo vzťahu k ukladaniu trestu s tým, že okresný súd nezistil dôvody pre uloženie alternatívneho trestu. V súvislosti s možnosťou uloženia alternatívneho trestu obžalovanému má obhajoba za to, že okresný súd nedostatočne zohľadnil všetky podstatné okolnosti týkajúce sa

možnosti uloženia alternatívneho trestu. Podľa názoru obhajoby, okresný súd pri ukladaní druhu trestu obžalovanému dostatočne nezohľadnil základné zásady v súvislosti s ukladaním trestov, pričom uložený trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší negatívny vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V danom prípade má obhajoba za to, že od spáchania skutku došlo na strane obžalovaného i k ďalším zmenám okolností, osobných a rodinných pomerov, ktoré okolnosti môžu mať za následok uloženie iného - alternatívneho trestu, namiesto uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na pracovnú zmluvu obžalovaného zo dňa 06.01.2014, v zmysle ktorej je obžalovaný zamestnaný ako robotník na dobu neurčitú. Obhajoba uznáva, že zo strany obžalovaného došlo opakovane k spáchaniu trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák., pričom obžalovanému bol opakovane uložený podmienený trest odňatia slobody spolu so zákazom činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. S poukazom na mieru zavinenia, pohnútku a osobu obžalovaného, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy, má obhajoba za to, že v tomto prípade je účelnejšie obžalovaného potrestať formou alternatívneho trestu - peňažného trestu. Je nesporné, že prechádzajúce podmienené odsúdenia, resp. zákazy činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ako i nepodmienečné odsúdenie obžalovaného opakovane nesplnili svoj účel, pričom obhajoba sa domnieva, že uloženie prísneho alternatívneho trestu by mohlo naplniť účel potrestania. Je jednoznačne zrejmé, že takýto druh potrestania je vhodnejší, hospodárnejší, a to i s poukazom na záujmy štátu a spoločnosti, nakoľko uloženie nepodmienečného trestu bude mať za dôsledok ukončenie pracovného pomeru obžalovaného a jeho uväznenie finančne opakovane zaťaží štát. Obhajoba má za to, že týmito okolnosťami a skutočnosťami je nutné zaoberať sa v súvislosti s uložením trestu obžalovanému a zohľadniť ich pri ukladaní odsudzujúceho trestu, pričom podľa názoru obhajoby účel, zmysel a význam uloženia trestu za spáchanie trestného činu - ochrana spoločnosti a náprava páchatela v tomto prípade plnohodnotne zabezpečí i uloženie alternatívneho trestu. Druh a rozsah alternatívneho trestu (peňažný trest alebo trest povinnej práce), ktorý by bol obžalovanému uložený, obhajoba necháva na zvážení odvolacieho súdu. Preto obhajoba navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. a aby sám rozhodol tak, že uzná obžalovaného vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. a súčasne mu uloží niektorý z alternatívnych druhov trestu - peňažný trest alebo trest povinnej práce vo výške podľa uváženia súdu.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj prokurátor. Prokurátor vo vyjadrení uviedol, že námietky a dôvody uvádzané v odvolaní obhajcu obžalovaného považuje za neopodstatnené. Pokiaľ ide o určenie druhu trestu a výmery trestu, v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku. Uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody je opodstatnené najmä vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol doposiaľ 7-krát súdne trestaný, v prípade všetkých odsúdení ide o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. Obžalovanému boli ukladané aj podmienené tresty odňatia slobody, ktoré však neviedli k jeho náprave, z čoho vyplýva opakovaná ignorácia a neúcta k príkazom a zákazom vyplývajúcim zo zákona a rozhodnutí súdov a štátnych orgánov. Podľa názoru prokurátora, iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody by vzhľadom na individuálnu a generálnu prevenciu pri takomto opakovanom páchaní rovnakého trestného činu (8-krát) nebol dostatočným trestom. Prokurátor tiež poukázal na to, že ide o uloženie súhrnného trestu odňatia slobody k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, pričom súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest ukladaný skorším rozhodnutím (§ 42 ods. 2 Tr.zák). Nepodmienečný trest je nepochybne najprísnejším druhom trestu, preto je priamo zákonom vylúčené uloženie alternatívneho a miernejšieho trestu. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov je podľa názoru prokurátora, vzhľadom na zákonnú trestnú sadzbu (až na 2 roky), opakovanú recidívu a výmeru predchádzajúcich trestov, vo vzťahu k obžalovanému ešte zhovievavé. Preto prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, nezistiac dôvody pre rozhodnutie, podľa § 316 Tr.por. na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste, uloženom obžalovanému, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste uloženom obžalovanému, odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V podanom odvolaní obžalovaný ani nenamietal existenciu procesných chýb v postupe okresného súdu.

V rámci preskúmania samotnej správnosti napadnutých výrokov o treste, odvolací súd, súc viazaný obžalovaným uplatneným dôvodom odvolania, namietanou neprimeranou prísnosťou trestu, nezistil opodstatnenosť tohto obžalovaným uplatneného odvolacieho dôvodu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri určovaní výmery a druhu trestu vychádzal aj z tej rozhodnej skutočnosti, ktorou je skutočnosť, že obžalovaný sa opakovane dopustil rovnakej úmyselnej trestnej činnosti napriek tomu, že v minulosti už bol viackrát odsúdený aj na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal. Z uvedených dôvodov okresný súd správne vychádzal zo záveru, že predchádzajúce odsúdenia nevedli k náprave obžalovaného, a preto je potrebné využiť najprísnejší prostriedok trestnej represie, ktorým je trest odňatia slobody. Rozhodnou skutočnosťou je aj to, že obžalovanému okresný súd ukladal súhrnný trest, ktorý ako správne na to poukázal prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu podľa § 42 ods. 2 druhá veta Tr.zák., nesmie byť miernejším, ako trest uložený skorším rozsudkom, pričom skorším rozsudkom bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Preto sa odvolací súd nestotožnil s názorom obhajoby, podľa ktorého názoru by bolo možné uložiť obžalovanému iný druh trestu, ako je trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o výmeru uloženého trestu odňatia slobody v danom prípade, s poukazom na okresným súdom správne aplikované vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona o ukladaní trestu odňatia slobody je potrebné konštatovať, že okresný súd napriek špeciálnej recidíve uložil obžalovanému trest v dolnej polovici trestnej sadzby. Z uvedených dôvodov odvolací súd nedospel k záveru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému by bol neprimerane prísny v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. Keďže odvolací súd nezistil ani existenciu chýb, ktoré neboli odvolaním obžalovaného vytýkané a ktoré chyby by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. v prospech obžalovaného, dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pozornosti odvolacieho súdu však neušlo, že okresný súd pochybil, keď v súvislosti s ukladaním súhrnného trestu obžalovanému zrušil v rozpore s ustanovením § 42 ods. 2 Tr.zák. len výrok o treste odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 14.10.2013, sp.zn. OT/199/2013 napriek tomu, že týmto trestným rozkazom bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 4 rokov, ktorý výrok obsahovo nadväzuje na výrok o vine obžalovaného. Toto pochybenie okresného súdu však odvolací súd nemohol napraviť v rámci tohto odvolacieho konania, keďže odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného a uloženie aj trestu zákazu činnosti v tomto konaní by bolo v neprospech obžalovaného v rozpore s ustanovením § 322 ods. 3 Tr.por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.